

Î N C H E I E R E

07 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Dumitru Mardari

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul lui Gheorghe Granaci, avocatul Veaceslav Ropot, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Gheorghe Granaci împotriva Anastasiei Granaci, Elenei Voto și lui Radu Mîtcu, intervenienți accesorii notarii publici Adelina Florea, Adelina Soltan și Tatiana Musteață cu privire la repunerea în termen, declararea nulității actelor juridice și încasarea venitului ratat, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 05 septembrie 2013, Gheorghe Granaci a depus cerere de chemare în judecată împotriva Anastasiei Granaci, Elenei Voto și lui Radu Mîtcu, intervenient accesoriu notarul public Adelina Florea cu privire la repunerea în termen și declararea nulității actelor juridice.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, la data de 07 iulie 2010, notarul public Adelina Florea a întocmit contractul de donație nr. 5574, prin care el și Anastasia Granaci au donat Elenei Voto apartamentul nr. 42 din bd. Dacia,38, mun. Chișinău, cu nr. cadastral 010011212501042.

Susține că, contractul de donație enunțat a fost întocmit ca rezultat al convingerii sale din partea fostei soții, Anastasia Granaci și a Elenei Voto, sora acesteia, despre faptul că, bunul imobil enunțat se înstrăinează contra sumei de bani în valoare de 42000 de Euro, care urma a fi achitată de donatar timp de o săptămîină după perfectarea contractului de donație.

Afirmă că, pîrîtele l-au asigurat că, este necesar să fie perfectat anume contractul de donație, deoarece vor fi percepute taxele notariale mult mai reduse decît în cazul întocmirii unui contract de vînzare-cumpărare.

Relevă că, pîrîtele au insistat ca el, la momentul prezentării în fața notarului, să nu divulge înțelegerea reală stabilită de părți privind vînzarea apartamentului.

Mai relevă că, în perioada lunilor iunie-iulie 2010, pînă la donarea apartamentului nr. 42 din bd. Dacia,38, mun. Chișinău, el a convenit împreună cu soția sa să vîndă apartamentul, compus din două odăi, iar din banii agonisiți și alte surse financiare suplimentare să cumpere un alt apartament cu trei odăi.

Menționează că, ideea de a vinde imobil enunțat a venit din partea pârtei Anastasia Granaci, care revenise recent din Italia și în permanență îi reproșa că, spațiul locativ, pe care îl au, este unul insuficient pentru ei și cei doi copii minori.

Susține că, după expirarea termenului de 07 zile convenit de părți, prețul imobilului în sumă de 42000 de Euro nu a fost achitat de Elena Voto, deoarece aceasta a invocat dificultăți de ordin financiar, dar a promis că, în decurs de un an va stinge obligația pecuniară, însă pînă la moment, nu a achitat suma convenită.

Afirmă că, la moment, Anastasia Granaci nu se mai află în relații de căsătorie cu el, încercînd să evite de a da explicații pe marginea tranzacției dolosive convenite cu sora acesteia.

Relevă că, în asemenea circumstanțe, cu siguranță sunt în prezența cazului cînd părțile au ascuns sub un contract de donație (act juridic aparent) o tranzacție de vânzare-cumpărare (act juridic secret), situație care cade sub incidența nulității absolute prevăzute la art. 221 alin. (2) din Codul civil.

Consideră că, încheierea unui contract simulat sub formă de donație a rezultat din comportamentul dolosiv al celor doi participanți, Anastasia Granaci și Elena Voto, care l-au indus în eroare în privința efectelor juridice ce vor rezulta și, totodată, în mod viclean au scos din patrimoniul comun al soților Granaci apartamentul nr. 42 din bd. Dacia,38, mun. Chișinău.

Mai relevă că, comportamentul dolosiv al participanților la tranzacțiile în cauză se confirmă și prin acțiunile întreprinse de Elena Voto, care, conform certificatului din Registrul bunurilor imobile din 03 iulie 2013, la 27 noiembrie 2012, prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 15870, a vîndut nepotului său, Radu Mîtcu apartamentul enunțat, iar peste 05 luni, ultimul l-a donat Elenei Voto, fiind încheiat contractul de donație nr. 1354 din 26 aprilie 2013.

Invocă faptul că, contractul de vânzare-cumpărare nr. 15870 din 27 noiembrie 2012 și contractul de donație nr. 1354 din 26 aprilie 2013 pot fi calificate drept acte juridice, care derivă dintr-un alt act juridic încheiat dolosiv și în același timp simulat, fapt pentru care consideră că, ele urmează a fi declarate nule.

Solicită repunerea în termen, declararea nulității contractului de donație nr.5574 din 07 iulie 2010, contractului de vânzare-cumpărare nr. 15870 din 27 noiembrie 2012 și contractului de donație nr. 1354 din 26 aprilie 2013 și încasarea de la pârți a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, Gheorghe Granaci a depus cerere de majorare a cuantumului pretențiilor, solicitînd încasarea de la pârta Elena Voto a venitului ratat în sumă de 19200 de lei.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 06 mai 2014 s-au atras în proces notarii publici Adelina Soltan și Tatiana Musteață în calitate de intervenienți accesorii.

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica municipiul Chișinău din 29 decembrie 2014 s-a respins acțiunea ca tardivă.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, reclamantul a aflat despre vătămarea drepturilor sale încălcate în privința apartamentului nr. 42 din bd.Dacia,38, mun. Chișinău după expirarea termenului de 07 zile din momentul încheierii contractului de donație din 07 iulie 2010, cît și după expirarea termenului de un an de zile din data încheierii acestui contract, însă cererea de chemare în

judecată a depus-o la data de 05 septembrie 2013, adică cu omiterea termenului prevăzut de art. 233 alin. (1) din Codul civil și nu a prezentat probe convingătoare, care ar permite repunerea în termen a acțiunii pe motive întemeiate.

De asemenea, prima instanță a mai reținut că, reclamantul greșit a făcut referire la nulitatea absolută a contractului de donație, deoarece actul juridic încheiat prin comportamentul dolosiv al uneia din părți este lovit de nulitate relativă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2015 s-a respins apelul declarat de Gheorghe Granaci și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La data de 05 decembrie 2016, reprezentantul lui Gheorghe Granaci, avocatul Veaceslav Ropot a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele judecătorești, la examinarea pricinii, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și, anume, art. 221 alin. (2) din Codul civil.

Menționează că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de recurent și reprezentantul acestuia în cererea de apel.

Prin referința depusă la data de 04 aprilie 2016 reprezentantul intimaților Elena Voto și Radu Mîtcu, avocatul Petru Coșleț a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii rezultă că, decizia instanței de apel a fost expediată în adresa recurentului și a reprezentantului acestuia la data de 05 noiembrie 2015 (vol. II, f.d. 66), iar cererea de recurs a fost depusă de reprezentantul recurentului la data de 05 decembrie 2015 (vol. II, f. d. 78).

De asemenea, completul consideră că, recursul declarat de reprezentantul lui Gheorghe Granaci, avocatul Veaceslav Ropot nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele judecătorești, la examinarea pricinii, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și, anume, art.221 alin. (2) din Codul civil și instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de recurent și reprezentantul acestuia în cererea de apel nu pot fi reținute, deoarece la caz, instanțele judecătorești s-au călăuzit de prevederile art.373 alin. (1) și (2), art. 238 alin. (2) și 60 alin. (4) din Codul de procedură civilă și, anume, au apreciat probele, au determinat circumstanțele și caracterul raportului juridic dintre părți, precum și legea aplicabilă soluționării pricinii reieșind din cerințele reclamantului în lumina circumstanțelor de fapt ale pricinii.

Astfel, instanța de recurs notează că, reprezentantul lui Gheorghe Granaci, avocatul Veaceslav Ropot nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul lui Gheorghe Granaci, avocatul Veaceslav Ropot ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul lui Gheorghe Granaci, avocatul Veaceslav Ropot se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari